

Mourier-Petersen: Et lignende Lovforslag som det nærværende var i afvigte Rigsdagssamling forelagt Landssthinget og blev efter Sagens 1ste Behandling henvist til et Udvalg, der imidlertid, paa Grund af Tidens Korthed, ikke fik afgivet nogen Betænkning. Ved Sagens 1ste Behandling her i Thinget fremkom forskellige Udtalelser, der ogsaa kom frem i Udvalget, og som gik imod den af Regjeringen foreslaaede Linie, nemlig den direkte Linie mellem Hobro og Løgstør, idet der var Talsmænd dels for en mere vestlig Linie og dels for en Linie med Udgangspunkt fra Arden. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa disse Liniespørgsmaal i det Hele taget, da jeg jo maa antage, at denne Sag paany vil blive gjort til Gjenstand for Overveelse i et Udvalg, men jeg skal blot fastholde den Mening, som jeg allerede har søgt at gjøre gjældende i forrige Samling, at der bør gives den Linie, Regjeringen har bragt i Forslag, Fortrinet. Der er allerede fremhævet flere Grunde i Motiverne, og til dem skal jeg henholde mig. Jeg anser den Linie for at være den, der baade er den heldigste for Drafforholdene hvidpaa, som jo er et meget væsentligt Hensyn, og den, der mest vil tilfredsstille Trangen hos den paagjældende Egn til en Jernbane, hvilken Trang længe har været følt, ligesom det er den, der mindst vil berøre alle de bestaaende Interesser, hvilket den mere vestlige Linie ikke vil være fri for, og endelig er det den Linie, der vil gavne Byen Hobro. Dette sidste Hensyn kan jeg ikke undlade at tillægge en vis Betydning, ikke alene fordi Hobro hører til det Amt, hvori jeg boer, men ogsaa fordi jeg tror, at der er al Anledning til ved disse Jernbanespørgsmaal at tage Hensyn til de mindre Kjøbstæder, som i flere Henseender i Forveien kunne være temmelig uheldig stillede. Jeg skal derfor blot nu paa det nærværende Standpunkt af Sagen tillade mig at anbefale Regjeringens Forslag paa det Bedste. Jeg vil haabe, at det maa lykkes den høitærede Minister at faae dette Forslag gennemført i denne Session.

Suel: Jeg er ikke saa heldig, som det ærede Medlem der nu talte, at kunne være saa ganske overbevist om, at den Linie, der er foreslaaet, er — jeg udtalte det allerede i Fjor — den for denne Egn absolut heldigste. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at han særlig tog Hensyn til de smaa Byer. Det er dette Hensyn, jeg bestandig har søgt at gjøre gjældende overfor en anden lille By, nemlig Ribe, der bliver uheldigt stillet ved den Linie, der er foreslaaet. Denne

lille By har tidligere faaet den jydste Længdebane 3 Mil jydøst for sig; nu faar den denne Bane 3 Mil nordvest for sig. Jeg gad egentlig spørge, om Noget tror, at en lille By kan taale saaledes at faa Baner tre Mil fra sig, Baner der føre dens Opland bort fra begge Sider? Det vil blive gjort fuldstændig umuligt for Ribe By at eksistere, hvis den ikke bliver hjulpen paa en eller anden Maade samtidig med, at dette sidste foreslaaede Baneanlæg bliver sat i Værk. Jeg skal ikke trætte det høie Thing med at komme ind paa, hvorvidt Linien kan blive liggende, som den ligger, eller om der kan blive anlagt en Stikbane ind til Ribe, men jeg skal blot oplyse, at det Opland der nu søger Handelsforbindelse med Ribe, rummer et Indvaanerantal nøagtigt efter Folketællingen i 1880 paa 7167. Et tilnærmelsesvis lignende Tal er en Gang taget fra Byens Opland; jeg henstiller til det høie Thing, om det ikke vil være Ribe By behjælpelig med paa en eller anden Maade at komme i en nærmere Forbindelse med Statsbanenettet, samtidig med at Løgstør sættes i Forbindelse med Stadsbanenettet. Jeg er heller ikke ganske enig med den ærede første Taler i, at det har Noget som helst med Hobros Interesse at gjøre, enten Banen kommer til at gaa direkte til Hobro eller til en Station nord for Hobro By, og jeg er i saa Henseende bleven bestyrket i min Formodning ved de Udtalelser, vi hørte af de Medlemmer, som henvendte sig til Udvalget i Fjor. De vare jo alle enige med mig om, at det ikke spillede saa stor en Rolle, om den kom direkte dertil eller gjorde en Milsvæis Omvei. Jeg skal selvfølgelig ikke andet end anbefale Lovforslaget til videre Fremme, men jeg har ikke villet undlade disse Bemærkninger af Hensyn til Ribe By, som jo er i højeste Grad interesseret i Spørgsmaalet.

Madsen: Jeg kan være enig med de foregaaende Talere og den høitærede Minister i ogsaa at anbefale dette Lovforslag, fordi jeg nemlig erkjender, at dets Fremme er nødvendig. I Motiverne er der jo fremhævet, at den paagjældende Egn mellem Løgstør, Hobro, Ribe og Aalborg er stedmoderlig behandlet med Hensyn til Jernbaneanlæg, at Kravene paa Jernbaneanlæg for denne Egns Bedkommende staa i første Række. Det behøver jeg ikke at opholde mig ved, det er ogsaa min Mening, og det glæder mig at se, at denne Sag er saa temmelig almindelig anerkjendt. For saa vidt som der i Fjor under Forhandlingen i dette Thing og for Næsten ogsaa allerede i Dag er talt om en anden Linie end den af Regjeringen foreslaaede, vil jeg gjerne gjøre